

ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಕೂಲು ಮನೇಲಿ ಅಲ್ಲ!

ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳ
ಪರದೆಯ
ಬೆಳಕಿನೆದುರು
ಕೂತಿರುವ
ಅನೇಕ ಚಿಣ್ಣರು
ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ
ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಗಳಂತೆ
ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಮೊಬೈಲ್ ಆಚೆಗೆ
ಬೇರೊಂದು ಜಗತ್ತಿದೆ
ಎನ್ನುವುದೇ ಅವರಿಗೆ
ಮರೆತುಹೋದಂತಿದೆ.

ಈಶ್ವರ್

ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಕೂಲು ಮನೇಲಲ್ಲೇ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿಗೆ ಕೊರೊನಾ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡಿದೆಯಾದರೂ, ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ— 'ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ' ಎನ್ನುವ ಮಾತಿಗಿರುವ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಶಾಲೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊರೊನಾ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದೆ.

ಶಾಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಅದರಾಚೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕಲಿಯುವ ಸ್ವಯಂಕಲಿಕೆಯೂ ಸಾಕಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಆ ಕಲಿಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಭಿನ್ನವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹಾಗೂ ಮನೋಧರ್ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೈವಿಧ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಚೆಲುವು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆಯೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಎಳೆಯರ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗಳು ಪೂರಕ. ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗಿನ ಒಡನಾಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಚೇತೋಹಾರಿ ಆಗಿಸಬಲ್ಲದು ಎನ್ನುವುದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನೊಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಕಳಾಹೀನ ಮುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ 'ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ' ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರನ್ನಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತವೆ. ತರಗತಿಯ ಕೋಣೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಬಯಲಿನ ಆಟೋಟಗಳೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಸಹನೆಯ ಜೀವನಪಾಠಗಳನ್ನು ಎಳೆಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕಿನ ಆತಂಕ ಈ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ; ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಲೆಯ ನೆರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳ ಪರದೆಯ ಬೆಳಕಿನೆದುರು ಕೂತಿರುವ ಮಿಣಿಮಿಣಿ ಕಣ್ಣುಗಳ ಅನೇಕ ಚಿಣ್ಣರು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಬೈಲ್ ಆಚೆಗೆ ಬೇರೊಂದು ಜಗತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮರೆತುಹೋದಂತಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಾವನಾಜಗತ್ತು ಸಂಕುಚನಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು; ಮಾನಸಿಕ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಗೂ ಬೊಜ್ಜಿನ ಬಾಧೆಯೂ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕೋವಿಡ್ ಪ್ರಕರಣಗಳ ದೃಢೀಕರಣ ಪ್ರಮಾಣ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 6ರಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತರಗತಿಗಳು ಶುರುವಾಗಿವೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದು ಒಂದರಿಂದ ಐದನೇ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳದು. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅರಿಯದ ಈ ಕಂದಮ್ಮಗಳು ತ್ರಿಶಂಕು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲಿನ ತುಪ್ಪ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಟದಂತಹದ್ದು. ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಾದರೂ, ಅದು ಕಲಿಕೆಯ ರೂಪದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆರೈಕೆಗೊಳಿಸುವ ಜೀವಶಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯ ಪಾಠ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕಣ್ಣು ಟಿವಿ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೀಲಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಎಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವಣ ಸಂವಹನದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಕನಿಷ್ಠವಾದುದರಿಂದ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಶಾಲೆಗಳು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯ. ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕಿನ ಆತಂಕ ಬುದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ, ಸೋಂಕಿನ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೊರೊನಾದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡದೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಜಡವಾಗಿರುವ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಸೂಕ್ತ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ 'ರಿಸ್ಕ್' ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆ ನಮ್ಮದುರಿಲ್ಲ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.